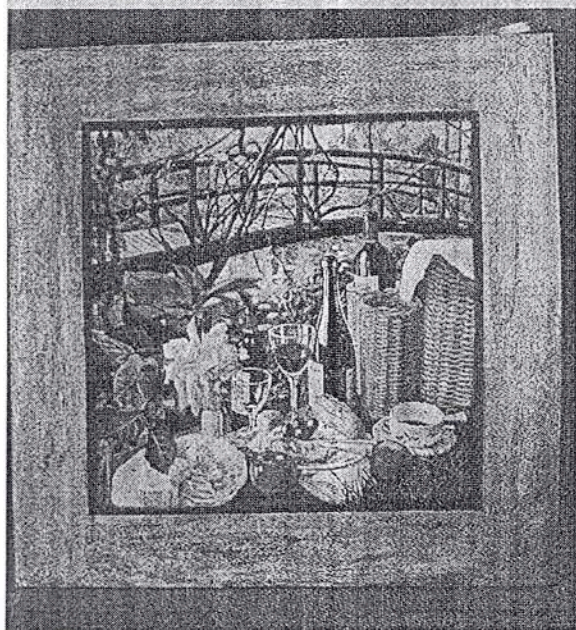

A macska mindent tud!

ANTON MOLNAR: „PÁRIZS EGY OLYAN
KERESZTEZŐDÉS, AHOL TALÁLKOZIK
A RÉGI ÉS A MODERN”

Kubai szivar, orosz nyakú ing és az elmaradhatatlan kalap, amit csak a mesélés legelragadtatottabb pillanataiban kap le a fejeről. Anton Molnar festő ugyanolyan jellegzetes figurája a párizsi művészvilágnak, mint Manet, Degas vagy Lautrec a múlt századi Montmartre-nak. Festményeinek egy részét most éppen Matisse, Warhol vagy Chagall képei mellett állították ki a legnagyobb művészeket bemutató New York-i Opera Gallery-ben. A másfél évtizede Franciaországban élő magyar művész munkáinak talán egykor a halhatatlanok között lesz a helye.

- A barátaim közül néhányan a Forma-1 francia szervezői voltak. Így történetesen, hogy az első megrendésemmel Alain Prost Forma-1-es pilóta burgundi vállalkozásától kaptam. Úgy látszik, a kép jól sikerült, mert több felkeresés is befutott utána. Ezért elutaztam Francia-

országba, ahol előbb Dijonban, később Párizs mellett laktam, és belevágtam, hogy megvalósítsam a legnagyobb álmom: olyan festővé akartam válni, ahogyan nemcsak hogy meg tud élni a munkából, de ráadásul teljesen szabad. A megrendelők olyannyira elismerik a tehetségem

hogy nem akarják neki megmondani, mit és hogyan vigyen fel a vászonra. Boldogan mondhatom: sikerült.

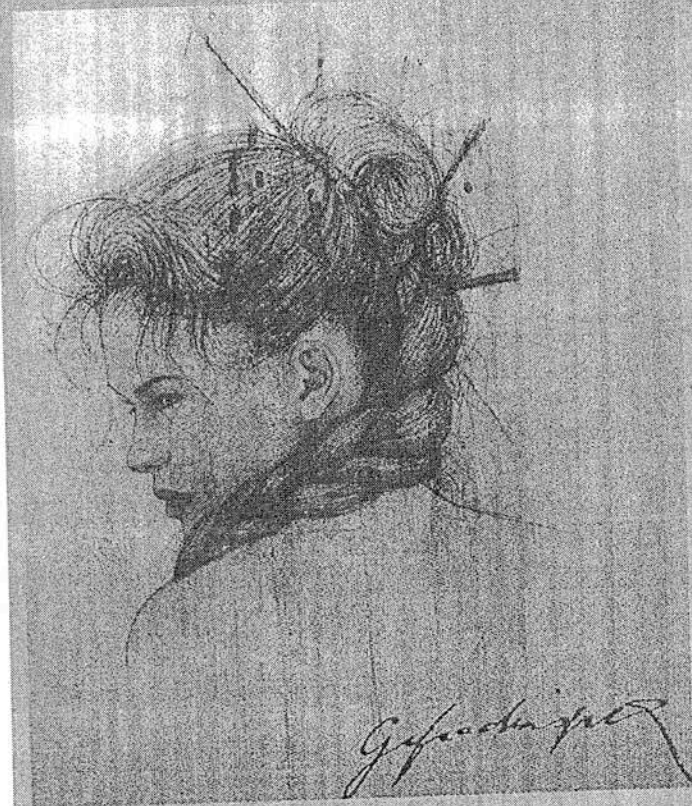
– **Vannak híres megrendelői is?**

– Persze, divatcézások, például Pierre Cardin, akinél az általam működtetett kulturális központban három egymás utáni évben szerveztem kiállítást, ékszerházak vezetői, hercegek, államfők. Az első időken történt, hogy a Porsche francia igazgatója rendelt az úrnann nyíró díj-

szankodva tudomásu kellett vennie, hogy a képet az avató napján a szalonban fogja először látni. Szerencsére nagyon tetszett neki...

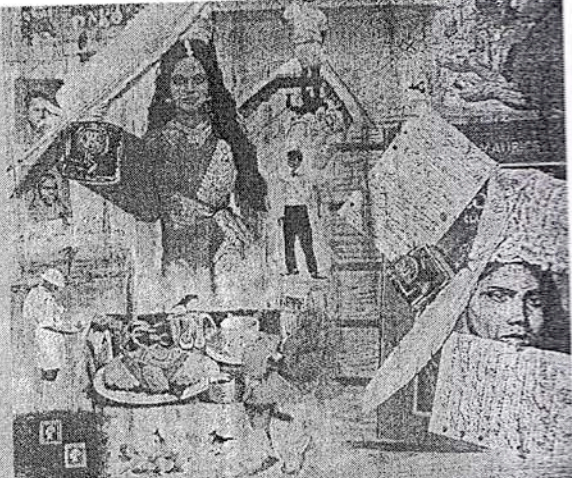
– **Nem dicsekedett a világ egyik legszebb nőjének tartott Cindy Crawford portéjával.**

– Igen, festettem róla egy régies hangulatú képet. De sok más ismert topmodelllel dolgoztam már. Ha őket festi az ember, szinte magától szalad az esetleg, mert olyan profik és tökéletesek, a kép-

autószalonba egy négy méter hosszú festményt. Én akkor egy negyvenkét négyzetméteres lakásban laktam a feleségemmel és két gyermekemmel, ezért amikor a vásznat kiterítettem és dolgoztam rajta, az a lakás egyik végétől a franciáig lábáig ért, úgy, hogy mozdulni sem lehetett róla. A megnyitá előtt nem sokkal Monsieur Descomard elfűt, hogy megnézzé a róla és egy régi Pirscheről készült festményt. Nem tudta, hogy a munkáimat elkészülésük előtt a mai napig is csak egy lény láthatja (és ezt szigorúan betartom!): a macskánk emberét a lakásom előtti gangon vendégül láttam egy italla, és nevelés-bisz-

szinte „kivánczik” a kezét közül. De számomra nem a hírességek elismerése az igazán fontos, hanem az, hogy rengeteg olyan dolgot megvalósíthattam ed-

dig, amire nagyon vágytam, és ami talán az utókor – és a jelen – számára is sokat jelent. Tele vagyok ötlettel és teremtő erővel, évente három kiállításom van, és nagyon halás vagyok a sorsnak, hogy megkötések nélkül azt csinálhatom, amit szeretek és amihez értek. Ezen kívül hihetetlenül töltést ad Párizs, ami nemcsak a századelő, de a jelenkor európai művészeti központja is. Az utca embere is rendszeresen jár kiállításokra, ismen és szereti a művészeteket. Az Atelier Renault, a Champs Elysees-n működő Renault kávézó például, ahol rendszeresen a kulturális programok és kiállítások, és ahol egyszer mi is összefutottunk – mondja mosolyogva – a parizsiak egyik kedvence helye. Természetes számukra a mindennapos találkozás a művészettel.

– **Képeinek értéke az utóbbi években több mint százszorosára emelkedett. Sajnálatos vagy sem, de manapság a művészetet is ilyen mérevel mérik.**

Nem bánja, amikor megválnak egy-egy műreteknek számító „gyermekétől”?

– Természetesen az ember mindig vonzódik a munkáihoz, és egy-egy képem eladása valóban egyfajta elszakadás. De ha az a kép ezentúl másokban felidőz valami szepet vagy szomorút, nemeset vagy csak akár egy kellemes kavészás hangulatát, megértte. Mert ezzel a történet, amit megfestettem, másra folytatódik...

A világ egyik vezető szállodalancának maentiusi hoteljét díszíti az a 3 x 3 méteres freskó.

Anton Molnar képeiből először szerveznek kiállítást Magyarországon: idén március 23-tól a Secco Galériában (Budaörs, 1. kerület). Hostz Andrást int. 53.

